

сполука на цѣлта си. Не сѣкога предсказватъ негнния вѣлшебството на ржка, на пещель и трѣвы и нито притежательтъ на огниция поясъ е считалъ сѣкоги высшѣтъ таинства на Луната като заможни да го въспрѣтъ отъ да прибѣгва на челоувѣчески средства за сполуката на челоувѣческѣтъ си намѣренія; внимавай слѣдователно на думѣтъ ми. Ты, вѣрвашъ, си свѣдуща въ искусството, познавашъ таинства на вредигелнытъ былки. Знаешъ кон спиратъ пѣтя на живота, кон изгарятъ душата и я принуждаватъ да излѣзе изъ тѣлото и знаешъ кон могатъ да замръзжѣтъ младата кръвь до тѣзи степенъ, щото слънчевата горещина да не може да стопи леда. Да не съмъ исчисналъ безмѣрно таинства ти? говори искрено.

— Тривеличайний Меркуриѣ, не си казалъ чрезмѣрность. Обърни очи къмъ тѣзи блѣдны предметы които ма опраличаватъ на трупъ. Азъ изгубихъ цвѣта на живота си за да блѣж цѣлы ноцѣ надъ отровнытъ былки които врѣтъ въ този котель.

Египтянитѣ като чу послѣдния дума на вѣщницата, оттегли дѣската, на която сѣдѣше за да са отдалечи отъ адската и мездрава близость.

— Превъсходно, рече той; ты си научила основната догма на мъдрата наука «презирай пѣлта за да просвѣтишь духа.» Но знай сега какво искамъ отъ тебе. Когато утрѣ свѣтижѣтъ звѣздытъ, ще доде една глупава мома богата за да иска отъ тебе либиче което да може да откъсене единъ младъ момъкъ отъ една друга жена, защото желае да е сладкодумъ само къмъ нея. Намѣсто либиче ты ѣ дай ѣй силна отрова, щото любовникътъ ѣ да отправи своитѣ любовны стеванія къмъ коцита.

Вѣщницата са растрепера отъ главата до краката.

— О, прости ма, достопочетивный господарю, прости ма! рече тя съ недоумѣніе. Таквози опытанье азъ са нерѣшавамъ да направѣжъ. Строгы и неусыпны сѣ законѣтъ на Помпей, ще ма запрѣтъ, ще ма затрыжѣтъ.

— Тогасъ на какво ти служатъ питіята и отровнытъ тревы, луда и безумна бабо? попыта ѣ Арбакъ съ подиграванье.

Тя си покры отвратителното лице съ двѣтъ рѣцѣ.

— Преди нѣколко години, рече тя съ гласъ, който са показа страненъ, толкози бѣше той смиренъ и слабъ; преди нѣколко години азъ не бѣхъ като сега, една торба отъ кости, залибихъ и повѣрвахъ че са наградихъ съ взаимность.

— Какво сношеніе има твоята любовь съ моята заповѣдъ и рече Арбакъ разгнѣвенъ.